

la farga

Revista de Salt

2006 - Preu 1,80 €

juny - Núm. 232

Any XXVII.

Activitats del mes

CASAL DE JUBILATS

Del 2 al 8 de Juny. Excursió de 7 dies al País Basc

BIBLIOTECA MASSAGRAN

- 3 de juny.- Sortida i visita teatralitzada per Salt
- 10 de juny.- Sortida + Hora del conte a les Deveses de Salt amb la Pepa
- 12 de juny, a 2/4 de 5.- Presentació de novetats
- 15 de Juny, a 2/4 de 4.- Sessió de cinema i projecció de les filmacions realitzades pels nens i nenes de la biblioteca
- 22 de juny.- Festa de fi de curs. Espectacle de màgia a càrrec del Mag Pim

LA MIRONA

- Dia 3 -. LA FUGA (SALA 1)
- Dia 9 -. MORODO (SALA 1)
- Dia 17 -.FESTA FINAL DE CURS 9 ESPIRAL (SALA 1)

TEATRE DE SALT

- Dia 2, a les 9 del vespre.- MENTIDERS Direcció d'Abel Folch 21 €
- Dia 3, a les 9 del vespre.- EL DEIXEBLE DEL DIABLE Safareig Teatre i Col·lectiu Ditirambe 10 €
- Dia 4 les 7 de la tarda.- EL DEIXEBLE DEL DIABLE Safareig Teatre i Col·lectiu Ditirambe 10 €
- Dia 5 a les 7 de la tarda.- EL DEIXEBLE DEL DIABLE Safareig Teatre i Col·lectiu Ditirambe

XIRUCAIRES

- Dia 11.- PUIGSACALM (1513m) Sortida dins la programació de Mercataventura.
- Dia 18.- Celebrarem el 4rt aniversari dels Xirucaires amb un dinar a l'aire lliure
- Dia 25.- ETAPA GR-92: TORROELLA DE MONTGRÍ-BEGUR Ruta pel sender de la costa d'unes 5 hores

CASA DE CULTURA "LES BERNARDES"

- Exposicions:**
JUNY i JULIOL
- Agrupació d'Aquarel·listes de Girona, Premi "Pinzell d'Or", en les sales Central, Aguilera i Roca Delpech.
 - Pintura de Francisco Morente, de Salt, a la Sala Sant Jordi.
 - TALLERS D'ESTIU, manualitats, jocs i entreteniments per a mainada de 7 a 12 anys .
 - CURS INTENSIU D'ANGLES, adreçat a alumnes d'ESO, Batxillerat, Selectivitat i adults amb nivell bàsic.
 - Alumnes de l'Acadèmia d'en Paco Morgado, de Salt, del 30 de juny al 6 de juliol. Sales Central, Aguilera i RocaDelpech.
 - Alumnes de Glòria Cortina, de Girona, del 7 al 13 a les Sales Central, Aguilera i RocaDelpech.
 - Exposició de fotografies i documents sobre els "50 anys de les Cases Barates", del 15 al 30, a la sala Central

GARATGE INTERNACIONAL

ROBERT VIDAL, SA.

CONCESSIONARI

Alfa Romeo **FIAT** **LANCIA**

Índex

Agenda	2
Editorial	3
Entrevista	4
Ensenyament	6
Historia	6
Opinió	9
Notícies	11
Col·laboració	14
Cultura	18
Teatre	19
Esport	20
Música	23
Guia de Serveis	24
Gastronomia	25
Demografia	26
Poti-poti	27

Sí o No

Ja era hora, després d'un complex espectacle polític, que es donés la paraula al sofert ciutadà. Ara bé, decidir el sentit del vot en el referendun d'aprovació de l'Estatut no és un tasca fàcil per a ningú. Els defensors del sí, o del vot en blanc, accepten implícitament el resultat de la negociació política i consideren que no es pot rebutjar un pas endavant en l'autogovern del país. Els defensors del no, del vot nul, o els abstencionistes, condemnen la negociació partidista i la rebaixa dels punts essencials del text. Altres no votaran perquè no ho fan mai i passen del sistema i dels seus mecanismes. En tot cas, el grau de participació i el resultat són poc clars, tal i com era previsible després d'aquest desastre fenomenal.

Fins i tot els partits estan internament dividits. Hi ha un sector de CIU, denominat sobiranista, que no està d'acord amb aquest sí contundent de la seva direcció. Hi ha un sector d'ERC que no està d'acord a optar taxativament pel no, però és l'única formació que consulta les seves bases. Així van passar del blanc al nul i del nul al no, marejant el personal i precipitant la crisi del Govern. Per alguns socialistes el text va massa enllà, especialment en el preàmbul, i per altres el text es gloriós però ho diuen amb la boca petita. Per molts populars, al seu torn, el text és tolerable i l'oposició dels seus dirigents desmesurada. Per altres es trenca Espanya. Molts diran que no perquè se senten estafats i instrumentalitzats pels partits i els seus tripijocs, convençuts que si s'hagués negociat més i en conjunt el resultat fora millor. Altres diran que sí convençuts que no es podia treure més de Madrid ara per ara.

En tot cas els ànims estan encesos i el país dividit per la seva pròpia classe política. Finalment hi hem pres mal tots. Aquest no és un estatut per als propers vint-i-cinc anys ni per una nova generació, però no tot és negatiu. Almenys per primer cop en molt temps s'han tractat qüestions de fons en relació a l'autogovern. El debat haurà servit per observar els límits de l'estat autònom i el posicionament del ventall polític actual. Esperem que la societat catalana, ja que no ho han fet els seus responsables, es clarifiqui en relació al què vol ser, quan i com.

La Farga no se solidaritza necessàriament amb les opinions expressades en els articles signats. La Farga autoritza la reproducció dels articles sempre que se n'indiqui la procedència

PREMI TRES DE MARÇ DE 1989

miembre de:

 A C P C
Associació
Catalana
de la Premsa
Comarcal

ANY XXVII NÚM 232 JUNY DE 2006

EDITA: Casal de Jubilats de Salt
Passeig Verdaguer, 1

Tels 972 23 04 98, 972 23 85 78

A/e: farga@viladesalt.org

COORDINADOR: Ramon Torramadé

CONSELL DE REDACCIÓ: Rafel Sala, Ramon Torramadé, Agapit Alonso i Pont, Joan Boada, Carme Torrent, Joan Corominas, Agnès Cabezas, Lluís Mateu, Anna Clarà i Josep M. Pla.

COL·LABORACIONS:

Josep Boó, Oriol Pallàs, Fermí Sidera, Mònica Pantín, Noel Manero, Josep Recasens, Àngel Palmerola, Eva Rigau, Consol Bosch i l'equip de piragüisme.

PORTADA: Arc de Sant Martí, foto de Manel Xifra.

MAQUETACIÓ: 7 de disseny

CORRECCIÓ: Toni Rusalleda

DISTRIBUCIÓ: Josep Palmerola

ADMINISTRACIÓ: Rafel Sala

IMPRESSIÓ: Impremta Pagès

DIPÒSIT LEGAL: GI-356-1979

amb la
col·laboració de:

Generalitat de Catalunya

Nom: Josep Crescenti
Edat: 68 anys
Professió: 51 anys de barber
Nascut i resident: a Salt.

A més: apassionat de la fotografia, ha seguit els passos del seu pare, en Salvador 'Creixenti', responsable de la majoria d'imatges històriques del Salt que n'han configurat la seva memòria.

Vermell, blanc i blau: tres colors que ens indiquen que ens trobem davant d'una barberia. Justament els mateixos colors que formen la bandera francesa. No per casualitat, ja que és en aquest país veí on els barbers van començar a pintar d'aquesta manera la seva façana i que ha acabat convertint-se en el distintiu oficial d'aquesta professió. Curiosament, també és a França on comença la història de la fotografia, un altre ofici molt vinculat a en Josep Crescenti. Ell va posar de moda el tall a la navalla i confessa que encara avui es fixa en els cabells de la gent. Deformació professional. Com potser també ho és el fet que en Josep sigui de bona conversa, un element essencial en les barberies tradicionals que es convertien en un centre de tertúlia vivíssima.

- Així és Crescenti, jo pensava que era 'Creixenti'?

- Bé, la veritat és que com que es pronuncia més fàcilment amb 'x', el meu pare va firmar algunes fotografies amb 'x'. Com que tothom li deia Creixenti, ho va convertir en el nom comercial, per dir-ho d'alguna manera.

- I és un nom d'aquí? És català?

- No. És italià. El meu besavi era de Nàpols però de jove va anar a viure a Móra la Nova. Allà va tenir fills, entre ells, el meu avi. Ell va ser el primer de marxar de Móra la Nova i venir a viure primer a Girona i després a Salt, on feia de sastre. El meu pare va viure un temps a Girona perquè la meva mare era de Pedret, però després van tornar a Salt per instal·lar-s'hi definitivament. I jo ja vaig néixer aquí a Salt, que és on he viscut i treballat.

- A la barberia. Que tinc entès que va ser un ofici que va disfrutar plenament.

- Sí, sí. És un ofici que el vaig ben ensopagar. Ha estat la meva vocació i jo hi disfrutava molt. Sobretot pel contacte amb la gent, la relació que fas amb els clients.

- És de veritat que hi havia molta relació social en aquest ofici?

- Sí, i tant. En primer lloc, perquè

la gent abans no tenia tanta pressa com avui dia. Però també, en el meu cas, perquè quan em vaig posar a treballar pel meu compte, jo tenia la idea de muntar una perruqueria d'aire més aviat familiar. Per això vaig mirar d'envoltar-me d'una sèrie de clients amics. Primer, amics, i després, clients. I bé, vaig aconseguir tenir una clientela molt maca i on tothom s'hi trobava molt a gust.

- Va convertir la barberia en un centre de tertúlia

- Sí, sí. Has de pensar que vaig haver de penjar unes cortines als vidres perquè m'havia trobat que algun vespre, sobretot a l'hivern, hi havia 5 o 6 persones a dins i cap d'elles no s'havia de tallar els cabells. Aleshores, si passava algú amb el cotxe, ja no es parava perquè pensava *uf, quanta gent!* Es trobaven l'un i l'altre i la feien petar i això era l'ambient que a mi m'agradava. Aquest aire de poble, d'amistat, d'un espai on la gent s'expliqués coses, coses que potser no explicava enlloc més!

- I de què es parlava a la barberia?

- De tot. Tant es podia parlar de futbol, de bicicletes, com de *s'ha mort fulano* o *mangano ha tingut una criatura*. S'anaven lligant con-

verses i a vegades començaves parlant de bicicletes i acabaves parlant de moniatos. Hi havia qui ja només d'arribar deia *bé, quines novetats hi ha avui?* I deien que si no venien per aquí no s'assabentaven de res!

- I a banda que avui dia no es doni tant aquest ambient, com ha canviat l'ofici?

- No es feia res amb màquina. Precisament, es pot dir que la meua barberia va posar de moda el que se'n deia "tall a la navalla". Perquè abans tot es feia amb pinta i tisores, i jo vaig ser dels primers de fer el "tall a la navalla". I per rentar el cap, una olla al foc i au! I si s'acabava es tornava a omplir, sempre havies de tenir una olla d'aigua al foc. I el sabó anava en unes boses que si venia un paleta o un guixaire amb gaire pols al cap ja ens les veiem per netejar-li!

- I ara fa 3 anys que es va jubilar, oi?

- Sí, per qüestió de salut, perquè la veritat, em va saber molt greu haver d'abandonar el vaixell. Quan vaig deixar la barberia em faltava un mes per fer els 65 anys però la meua idea era treballar un any més.

- Però amb tots aquests anys de cara al públic, deu tenir una

bona colla d'amistats!

- Sí, i tant. I crec que això és un dels factors que més m'ha ajudat alhora de fer front als problemes de salut. No fa gaire que els meus amics van organitzar una trobada, una mena d'homenatge que em va alegrar molt i que encara m'emociona quan hi penso. Això et fa sentir que has sembrat bona grana i que la gent té un bon record de tu. Això, sincerament, és el que més m'omple de satisfacció.

- Això dóna forces per tirar endavant!

- I tant. Jo fa 3 anys que lluito contra la meua malaltia però t'haig de dir que ganes de viure en tinc moltes. És difícil, però cal assumir les situacions que ens arriben. Hi ha gent que s'enfonsa molt i jo crec que precisament això és el que fa que no ho puguin superar. S'ha d'encaixar i mantenir el cap despert.

- Parli'm de la seva altra passió, la fotografia. Com va ser que s'afeccionés al que va ser l'ofici del seu pare?

- És que és un ofici que vaig viure ja de ben petit. El meu pare no tenia botiga però era molt popular, de manera que es passava tot el dia al carrer fent fotos. Vull dir que si algú havia tingut una criatura, per exemple, l'anava a trobar i li demanava *Creixenti, que vindries a retratar la nena?* També feia els retrats pel carnet d'identitat, als equips del futbol, etc. Quan arribava a casa, el primer que feia era sopar i després es posava al laboratori a revelar. Així, l'endemà al matí, quan s'aixecava, ja tenia les fotografies eixutes i a punt per posar-les en sobres i anar-les a repartir.

- I vostè ja devia treure el nas pel laboratori...

- Jo devia tenir 9 o 10 anys i recordo que quan ja havia acabat de sopar me n'anava a dins el laboratori amb ell i li demanava si el podia ajudar. Ell em feia remenar les cubetes de revelat i amb el temps, va arribar un moment en què ja li revelava les fotos i les hi posava en els sobres. Així m'hi vaig anar enganxant. Dels cinc germans que érem, jo vaig ser el que més em vaig interessar per

la fotografia. Per això vaig estar durant molts anys a l'Agrupació Fotogràfica de Salt.

- Jo les imatges que tinc del Salt antic a la memòria són de fotografies del seu pare

- És clar, no n'hi havia cap més. Va estar molts anys que ell era l'única persona que fotografiava les coses del poble. A més, el que li passava al meu pare -com a molts artistes- és que no se sabia veure tancat en un local, per això no va tenir mai botiga i va treballar sempre al carrer o a casa de la gent. I és clar, es va fer tant popular que encara em trobo gent que em diu, *aquest cognom... hi havia un senyor que era fotògraf... no era pas parent seu?* I tan parents que érem! Molt sovint m'hi he trobat.

- El sistema digital ha suposat un canvi important en la fotografia, però de l'equip que feia servir vostè al del seu pare, també hi havia tanta diferència?

- No. De fet, la tècnica és la mateixa. El que va anar variant era la maquinària, que cada vegada s'anava fent més sofisticada, però la tècnica era la mateixa. Tot el que és en blanc i negre s'utilitzava la mateixa tècnica que es feia servir al segle XIX. Han variat els materials, la qualitat dels negatius, el fet que hi ha moltes més sensibilitats en la pel·lícula. Jo guardo encara, del meu pare, clixés de vidre i les màquines que disparaven amb aquests clixés. Després del vidre ja va venir el cel·luloide i després ja va venir el rodet.

- Amb el digital sí que hi ha un

salt important...

- I tant. A mi quan m'expliquen que es pot fer la foto més clara o més fosca, treure una part que no t'agrada, etc., sempre dic que avui dia es poden fer totes les trampes que es vulguin però que nosaltres treballàvem sense trampes. A més, ara fas una foto i allà mateix pots mirar si t'agrada o no. Abans, t'ho havies de pensar molt bé, tirar la fotografia i esperar a veure-la revelada per saber-ne el resultat. T'hi havies de fixar més. Havies d'estar més alerta a la manera com enquadrar-ho, a la llum, les ombres, etc.

- I guarda negatius del seu pare?

- Uf, i tant. Si et digués que tinc, per dir-te alguna cosa, cap a mig milió de negatius, potser encara em quedaria curt. Pensa que el meu pare va fer fotos fins al dia que es va morir. El mateix dia que ens va deixar, s'havia passat la tarda fent fotografies al camp de futbol.

- Després de veure el seu pare i de practicar-ho vostè mateix, què ha de tenir un bon fotògraf?

- S'ha de tenir una sensibilitat especial. Saber captar la imatge, la profunditat, l'enquadrament, observar la llum i el color de la llum, que és la base de la fotografia. El que fa un fotògraf quan passeja pel carrer és fer fotografies amb els mateixos ulls. En lloc de mirar a terra, mirar tot el que t'envolta, fixar-se amb els detalls i saber veure allò que no veuries a primer cop d'ull. Un fotògraf de debò està fent fotografies amb la mirada tot el dia.

Agnès Cabezas Horno

L'IES Salvador Espriu a les 12 hores de Lectura Viva

12 hores de lectura viva és una activitat organitzada pels Amics del Museu d'Art de Girona, que consisteix, com molt bé ja diu el mateix nom, a llegir durant dotze hores i d'una manera continuada. Pot llegir qui vulgui, el que vulgui i durant l'estona que vulgui, el cas és que després d'un continuï llegint un altre, i així fins arribar a les dotze hores.

El nostre institut, l'IES Salvador Espriu, ha participat per segon any consecutiu en aquesta activitat de lectura el dissabte 21 d'abril a la plaça Mercaders de Girona. Tots els participants llegiem davant d'un públic més o menys nombrós (depenia de l'hora) en una plataforma preparada especialment per aquest esdeveniment.

Alguns alumnes repetien experiència, però d'altres ho fèiem per primera vegada, animats pels professors, que ens van proposar de participar en aquesta activitat tan saludable. L'any passat l'autor triat per la lectura va ser Salvador Espriu, que dona nom al centre, i aquest any la majoria vam llegir contes de Pere Calders.

I ens va agradar tant que alguns ens hem proposat de presentar-nos-hi cada any.

Mònica Pantín i Noel Manero
3r ESO

història

La formació de la corona catalanoaragonesa

Alfons I el Batallador, rei d'Aragó, ha passat a la història per dos motius. Un fou la seva intensitat bèl·lica contra els musulmans, ja que conquerí Saragossa el 1118. Fins i tot va intentar casar-se sense èxit amb Urraca de Castella per tal d'unificar els dos regnes. Va morir en el setge de Fraga el 1134 sense descendència. L'altre fou quan per a sorpresa de tothom i per a la salvació de la seva ànima, deixà el regne a les ordres militars del Sant Sepulcre, de l'Hospital de Sant Joan de Jerusalem i dels cavallers del Temple. Tot i la influència de l'Església i la tradició de deixar

els béns als monestirs, els súbdits d'Alfons I no acceptaren tal testament. Els navarresos que llavors formaven part d'Aragó van proclamar rei a Garcia VI de Pamplona i se'n separaren. Els aragonesos van elegir al seu torn el germà d'Alfons, Ramir II el Monjo, bisbe de Barbastre, com a successor legítim. Tot i que tant Garcia VI de Navarra, com Alfons VII de Castella, com el Papa de Roma, li van discutir el regne, Ramir II va aconseguir imposar-se.

Tot i la seva condició eclesiàstica es casà amb Agnès de Poitiers, amb la finalitat de concebre un he-

reu. Però el que va néixer fou una nena, Peronella, el 1136. Això va obligar el monarca a planejar un matrimoni políticament estratègic. Dues eren les alternatives. Alfons VII de Castella va presentar de candidat el seu fill Sancho. Però tant Ramir II com la noblesa aragonesa optaren per qui havia ajudat el rei en els moments difícils: el comte de Barcelona, Ramon Berenguer IV. Després d'unes complexes negociacions, el contracte se celebrà a Barbastre el 1137. Ramir II li donava la filla i amb ella tot el seu regne. Peronella tenia un any i Ramon Berenguer

IV una vintena. El matrimoni no se celebrà, consegüentment, fins al 1150, quan ella en comptava catorze. Ramir II va conservar el títol de rei fins a la seva mort, tot i que es retirà al monestir de Sant Pere el Vell d'Osca i deixà la governació en mans del comte català. El fill de Ramon Berenguer IV i Peronella, Alfons I el Cast, fou el primer rei de la Corona catalanoaragonesa després de la mort del seu pare el 1162. Els nobles aragonesos intentaren així escapar de l'ambició expansionista de Castella i cercar un cert equilibri peninsular, alhora

que el sistema polític comtal esdevenia menys autoritari i protegia millor els seus privilegis. La unió dinàstica no significà, tanmateix, una unió política. Tant Aragó com Catalunya mantenien les seves identitats polítiques i les seves institucions, una com a regne i l'altra com a principat. Per això parlem sovint, en termes moderns, de la confederació catalanoaragonesa. És un model polític que es reproduirà en altres territoris i que denota la natura i les limitacions del poder comtal barceloní.

J.C.L.

Repasant la premsa del passat

La població de Salt s'ha convertit en un raval de Girona, tothom s'alaba d'haver contribuït al triomf de la candidatura conservadora per a senadors d'aquesta província. Aquesta població hauria crescut extraordinàriament si l'EGREGI MARQUÈS sentís una mica d'amor al país i volgués contribuir amb els seus immensos terrenys, en profit de les seves rendes, a l'augment de la riquesa pública per mitjà de promoure solars al centre de la població però, això és demanar massa. Encara estem esperant la construcció del famós pont que segons promesa del Diputat ha de comunicar amb el pla de sant Gregori.

(L'Autonomista, 21 de febrer de 1929)

El diumenge passat, a la població de Salt, es va celebrar, organitzat per l'Alcalde Sr. Comalada, la

Festa de la Flor a benefici dels Mutilats de l'Àfrica. La recaptació fou de 257 ptes. **(El Norte, 9 de juny de 1925)**

L'Ajuntament de Salt ha declarat a Pedro Coll Guitó, major contribuent per rústica; a Àngela Estany Amat, major contribuent per urbana (veïna); a Jorge de Camps de Casanovas, major contribuent per rústica (foraster); i a Juan Coma Cros, major contribuent per indústria. **(Los Sitios, 17 de juny de 1941)**

Ciudadans de Salt davant la Justícia. A la ciutat de Girona a 18 de juny de 1886. Vista la causa PER ROBATORI, d'una part el Ministeri Fiscal i de l'altra els processats: A V M de 10 anys, solter, dedicat a l'estudi i J P M d'11 anys, treballador de fàbrica, amb instrucció, ambdós veïns de Salt.

Resultant provat que aproxima-

dament a les sis de la tarda del passat 27 de setembre passat, el Guarda Jurat, José Vilamú, va sorprendre els processats en el moment que d'una propietat del Sr. Marquès de Camps, recollien algunes pinyes valorades en setanta-cinc cèntims, deixant-les abandonades al ser sorpresos. Fallem que hem d'absoldre i absolem als dos processats per ser irresponsables criminalment, declarant d'ofici els costos i recomanat a les seves famílies que els vigilin i eduquin.

(Arxiu Provincial de Girona- any 1886 -Capsa 789 - Judici nº 54)

A la ciutat de Girona a 19 de juny de 1886. Vista la causa per Robatori, d'una part el Ministeri Fiscal de l'altra els processats J P C de 17 anys, solter i aprenent de paleta, sense instrucció i J A R de 15 anys, solter i jornalero, ambdós

veïns de Salt i de bona conducta. Resultant provat que el matí del 19 de febrer, José Vilamú, Guarda Jurat del Sr. Marquès de Camps, va trobar en un bosc de Salt propietat del seu senyor, als dos acusats que estaven tallant un arbre sec amb la intenció d'emportar-se'l a casa per cremar-lo, seguint el seu valor estimar en una pesseta. Fallem que hem de condemnar i condemnem a cada un dels processats a la multa de Cent vint-i-cinc ptes. i pagar la meitat dels costos, havent de patir, en cas d'insolvència la presó subsidiària d'un dia per cada

5 ptes. deixades de pagar tal com assenyala el Còdig corresponent. **(Arxiu Provincial de Girona, any 188- Capsa 789, sentència nº 56)**

Resultant provat que entre les 8 i les 9 de la nit del 17 de gener últim, el processat va entrar a la cuina de la casa habitacle de Narciso Brugué al poble de Salt, aprofitant-se d'un descuit de l'amo que estava distret, es va apoderar d'una manta o tapaboques que hi havia en una cadira, la qual manta fou recuperada per la Guardia Civil en el domicili del processat, el va-

lor de la qual era de DEU ptes. Fallem que hem de condemnar i condemnem al processat a la pena de Dos mesos i un dia d'arrest major, accessòries i suspensió de tot càrrec i dret de sufragi durat el temps de condemna, pagament de costos i restitució del tapaboques. **(Arxiu provincial de Girona, any 1886-Capsa 790, Sentència nº 56)**

Textos recopilats per Josep Recasens i Adroher.

El perquè de la Història

Per a què serveix la Història? Òbviament totes les ciències són interessants. Però cada savi no en troba més que una l'exercici de la qual el complau. Abans que el desig de conèixer, el simple gust; abans que l'obra científica totalment conscient dels seus fins, l'instint que hi mena. Possiblement, els lectors d'Alexandre Dumas no són més que historiadors en potència. Tanmateix, la Història té els seus propis gaudis estètics, que no s'assemblen als de cap altra disciplina. I això és perquè l'espectacle de les activitats humanes està fet, més que cap altre, per seduir la imaginació dels homes.

Però si no fos més que un agradable passatemps, mereixeria la pena el seu estudi? La civilització occidental hi està interessada, ja que, a diferència d'altres cultures, sempre ha comptat molt amb la seva memòria. Els grecs i els llatins, els nostres primers mestres, eren pobles historiogràfics. I el cristianisme és una religió d'historiadors, a diferència d'altres sistemes religiosos, que han basat les seves creences i ritus en una mitologia gairebé exterior al temps humà. El nostre art o la nostra literatura estan farcits de passat; i els nostres homes d'acció no paren de donar les seves lliçons, siguin reals o imaginàries. L'experiència no només ens ha ensenyat que és

impossible de decidir per avançat si les especulacions aparentment més desinteressades no es revelaran algun dia sorprenentment generoses a la pràctica. Infringiríem una mutilació a la humanitat si li neguéssim el dret de cercar, a part de tota preocupació pel benestar, l'apaivagament dels seus desitjos intel·lectuals.

Però la Història no tindrà el dret a reivindicar el seu lloc entre els coneixements veritablement dignes d'esforç, sinó en la mesura que, en lloc d'una simple enumeració, sense lligams i sense límits, ens prometi una classificació racional i una intel·ligibilitat progressiva. La Història no és la ciència del passat. La idea del passat com a objecte de la ciència és absurd. Com podrien ser objecte d'un coneixement racional aquells fenòmens que no tenen altra característica en comú que el fet de no ser contemporanis a nosaltres? L'objecte de la història és per naturalesa els homes. Darrera els trets sensibles del paisatge, de les eines o de les màquines, darrera els escrits aparentment més freds i les institucions aparentment deslligades d'aquells que les han establertes, hi ha els homes. Qui no ho aconsegueixi, en el millor dels casos, no serà altra cosa que un manobre de l'erudició. Però la Història no és només la ciència dels homes, sinó

la ciència dels homes en el temps. L'historiador pertany a la seva època i hi està vinculat per les condicions de l'existència humana. Els mots que usa -termes com democràcia, imperi, guerra, revolució- tenen unes connotacions de les quals no es pot divorciar. L'historiador no pertany a l'ahir, sinó a l'avui. La seva funció no és estimar el passat ni emancipar-se'n, sinó dominar-lo i comprendre'l com a clau per a la interpretació del present. Així doncs la Història, en els seus dos sentits -la investigació que porta a terme l'historiador i els fets del passat que estudia-, és un procés social en el qual els individus participen en qualitat d'éssers socials. El procés recíproc d'interacció entre l'historiador i els fets, el que anomenem diàleg entre el passat i el present, no és un diàleg entre individus abstractes i aïllats, sinó entre la societat d'avui i la d'ahir. La Història és allò que una època troba digne d'una altra. El passat ens resulta intel·ligible a la llum del present i només podem comprendre plenament el present a la llum del passat.

Hem partit de les ruïnes d'una Història caduca i buida de sentit per traçar les línies generals del projecte d'una Història nova. No serà una ciència del passat, sinó una ciència de l'home, de tal manera que, o és Història social, o

no és res. Encara que la investigació es practiqui habitualment en camps sectorials i acotats - el de la política, el de l'economia, el de la cultura -, no hi ha història política, ni econòmica, ni cultural, sinó simplement Història, ja que la seva missió és integrar aquelles peces fragmentàries en una imatge global. Fer que l'home compregui la societat del passat i incrementar el seu domini de la del present, aquesta és la seva tasca.

Tebes, la de les Set Portes, qui la construï? Als llibres figuren els

noms dels reis. Arrosegaren els reis els grans blocs de pedra? I Babilònia, tants cops enderrocada, qui la tornà a edificar altres tants cops? En quines cases de la Lima daurada vivien els obrers que la construïren? La nit en què fou acabada la Gran Muralla, on anaren els paletes? La magna Roma és plena d'arcs de triomf. Qui els erigí? Sobre qui triomfaren els Cèsars? Bizanci, tan cantada, tenia només palaus per als seus habitants? El jove Alexandre conquerí l'Índia tot sol? Cèsar va vèncer els

gals. No anava amb ell ni tan sols un cuiner? Felip II plorà quan la seva flota s'enfonsà. Ningú més va plorar? Frederic II guanyà la guerra dels trenta anys. Qui més la guanyà? Una victòria a cada pàgina. Qui cuinava els banquets de la victòria? Un gran home cada deu anys. Qui li pagava les despeses? Una pregunta per a cada història. (Marc Bloch, E.H.Carr, Josep Fontana, Bertolt Brecht)

Joan Corominas

Opinió

Davant del referèndum en què ens volen fer dir sí, a fi que els ciutadans tapem la mala política que han desenvolupat alguns polítics de professió, el poble té una eina a la mà, que és la nostra pròpia consciència de saber el que hem de dir davant d'una consulta d'aquestes característiques.

Doncs, els polítics professionals tenen totes les armes necessàries a fi de fer-nos entrar en allò que ells volen, i d'això en diuen peda-

gogia. Multimilionàries campanyes publicitàries que paguem tots i la constant difusió per terra (premsa escrita); per mar, de marejar la perdiu..., i per aire, amb els sistemes de radiodifusió de la seva teoria. Així, estem envaïts pertot arreu, amb un missatge de molt de màrqueting, a fi que hi donem el nostre vistiplau. I si en veritat és tan bo, per què ens ho repeteixen tant?

D'aquesta manera ens trobem condicionats i l'única papereta, veritablement, amb personalitat és aquella que tu mateix pots dissenyar i posar-la dins del sobre. O bé, amb la gran retallada que van fer al text original, precisament d'aquells articles més significatius de la nostra terra, vota amb dignitat!

Agapit Alonso i Pont

Agència de la propietat immobiliària
Administració de finques Gestoria Administrativa

Av. Jaume I, 44 baixos - Tels 972 20 88 54/972 20 13 55
Fax 972 21 46 08 - 17001 GIRONA
Passeig Païssos Catalans, 147 - Tel. 972 24 44 92 - 17190 SALT

SERRALLERIA I FUSTERIA METÀL·LICA
EN FERRO I ACER INOXIDABLE

MOBRA, S.L.

Canals per a la construcció i lampisteria
Doblat de xapes i talls

TALLER: Camí antic de Salt a Vilablareix - Tel. 972 23 53 17 - 17190 SALT

Enhorabona al Barça, a tots els seus seguidors, socis i simpatitzants, i també, perquè no, a tota Catalunya.

JA LA TENIM AQUÍ, altra vegada som campions de lliga i de la champions 2005 – 2006.

Volem fer un petit homenatge a tots els seguidors del Barça i en especial a tots els seguidors de la penya barcelonista El Ter de Salt, que cada setmana es reuneixen a la seva seu per seguir els partits del Barça. Són fotos del dia que

es va quedar campions de lliga 3/5/2006 (local de la penya) i també del dia que es va guanyar la champions 17/5/2006 (teatre de Salt). Aquesta és la veritable força del Barça: ELS SEUS SEGUIDORS.

Àngel Palmerola i Rafel Sala

Brossa fora dels contenidors

Comencen a posar multes als que deixen la brossa fora dels contenidors

La Policia local de Salt, d'acord amb el que preveu l'Ordenança de convivència de la vila, ha començat a posar multes a les persones que deixen la brossa fora dels contenidors.

El primer dia d'aplicació de les sancions es van imposar quatre multes de 100 euros. Dues, a

persones que van deixar la brossa fora del contenidor; una, a un particular que va abandonar mobles a la via pública, i una més, a un comerciant que va deixar caixes del seu establiment al carrer.

L'Ordenança de convivència de Salt preveu multes d'entre 60 i 300 euros per aquest concepte.

Des de fa un any, l'Ajuntament de Salt, amb la col·laboració del Consell Comarcal, ha fet diverses

campanyes informatives, fins i tot amb persones a peu de contenidor, per informar els ciutadans de la forma correcta de dipositar les deixalles.

Una nova campanya informativa es posarà en marxa a finals d'aquesta setmana per reforçar l'efecte de les sancions en el compliment de l'Ordenança de convivència.

Salt intensifica els controls a gossos i bicicletes

La Policia local de Salt ha intensificat els darrers mesos els controls a gossos i a ciclistes per assegurar el compliment de les normes. Des del 15 de març passat fins a finals d'abril, la Policia local ha fet 11 controls a propietaris de gossos i 7

controls a usuaris de la bicicleta, la majoria a la zona de la Massana. Dels 108 propietaris i gossos controlats, 83 han estat denunciats perquè els passejaven sense lligar, no duïen les plaques censals o eren perillosos i anaven sense morrió.

Pel que fa als ciclistes, els agents han aturat 52 ciclistes, 45 dels quals han estat denunciats, la majoria per circular per sobre de les voreres en lloc de fer-ho per la calçada.

Taller de Música de Salt

El Taller de Música de Salt estrenarà instal·lacions a la Coma Cros el curs vinent

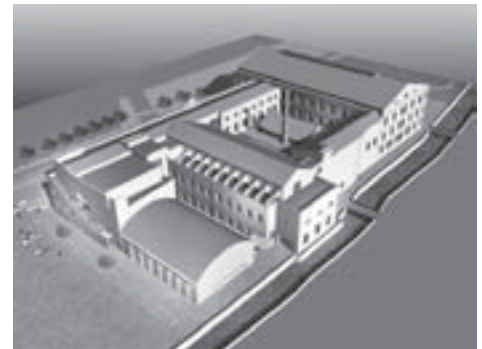
La matrícula s'obrirà el 18 de setembre i podrà fer-se per internet. A partir del curs vinent, el Taller de Música de Salt - Escola de Música Moderna del Gironès obrirà les seves portes a la Coma Cros, on col·laborarà amb el nou projecte anomenat la Casa de les Músiques per crear una Factoria Musical als espais de l'antiga fàbrica tèxtil. La matrícula per al nou curs s'obrirà a partir del 18 de setembre i es podrà fer de forma presencial o mitjançant la pàgina web de l'entitat que es posarà en marxa la setmana que ve a l'adreça www.emmg.es.

La Casa de les Músiques és un

projecte d'espai per a la pràctica, la formació i la creació artístiques i musicals en contacte amb les realitats urbanes multiculturals d'avui. La Casa de les Músiques se centrarà en les músiques d'arrel dels cinc continents i els instruments de les cultures més significatives numèricament de Salt. A més, a partir de l'octubre portarà el seu projecte a les escoles del municipi.

Josep Viñas, regidor de cultura i acció social de l'Ajuntament de Salt, va lligar filosòficament el projecte a l'esperit del LAOS Salt (espai per a la integració i la convivència) que es desenvolupa al municipi i va destacar que l'aposta pel Taller de Música, que es va instal·lar l'any passat al Mas Mota, ha crescut fins a donar pas a una factoria musical integrada a la Coma Cros, que s'ha de convertir en un referent com a centre d'arts escèniques.

El projecte de la Casa de les Músiques i el Taller de Musica de Salt

preveu que compartiran una sèrie d'espais com els bucs d'assaig, els equips de gravació o l'aula d'informàtica o la mediateca.

Per ampliar aquesta informació podeu contactar amb David Coll al telèfon 659.79.19.01 o amb en Josep Viñas al 626.53.38.79.

Presentació nova web i ubicació del Taller de Música de Salt-Escola de Música Moderna de Girona

- Dia: divendres 28 d'abril
- Hora: 11 h
- Lloc: Sala de la Junta de Govern de l'Ajuntament de Salt .

L'equip directiu de l'entitat va presentar la nova web del Taller de Música de Salt-Escola de Música Moderna de Girona i va anunciar la propera ubicació a les noves instal·lacions i els projectes per al curs vinent.

Comunitat de regants de les hortes

Assemblea de propietaris de Salt i Girona per fer una comunitat de regants de les hortes

El passat dimecres 10 de maig, a les 19 h (19.30 h en segona convocatòria) es va reunir al Teatre de Salt l'assemblea de regants de les hortes de Salt i Santa Eugènia de Ter per tal de constituir una comunitat de regants que administri amb eficiència els recursos hídrics per als treballs agrícoles.

A l'assemblea de regants hi van

assistir tècnics de l'ACA (Agència Catalana de l'Aigua) i tècnics municipals dels dos ajuntaments implicats, per assessorar en el procés de creació de la comunitat respecte a la legalitat vigent.

Anys enrere ja s'havia intentat de crear la comunitat, però sense èxit, i a requeriment dels hortolans professionals a causa de la sequera del passat any i la falta d'aigua, s'ha reprès el procés amb la participació dels ajuntaments.

El tema de la creació de la comunitat de regants ha despertat un gran interès entre els hortolans de Salt, que s'ha evidenciat les darreres setmanes amb una gran participació en el procés d'actualització de dades del cadastre de rústica.

La convocatòria s'adreça als prop de cinc-cents propietaris amb interessos en el tema de la distribució de l'aigua per a reg a la zona de les hortes.

c a d a c o p m é s f à c i l

PUNTS targeta

Arribi fins als millors regals

sumant punts sense parar

Faci el cim

Ara, podrà arribar fins als regals més elevats del nostre catàleg, tanquí tornant i al seu cim. Sense abonar-se'n, podrà fer tant aquest punt sense pagar comprant amb les targetes de Caixa de Girona en qualsevol tipus d'establiment d'interès de mín. També podrà fer oportunes pertalques i extraordinàries als nostres punts de pensada en qualsevol moment.

A Caixa de Girona cada cop li ho posarem més fàcil perquè pugui arribar més fàcilment als millors regals. No hi ha més de 100 per excidir, per a la feina, la família, els viatges, la salut...

Demani el seu catàleg o qualsevol informació o consulti per telèfon al www.caixadegirona.es

Caixa de Girona
www.caixadegirona.es

Detingut a Salt per estafar immigrants

Daniel C.H. de 33 anys i veí de Salt ha estat detingut per la policia local acusat d'estafa i d'un delicte contra els drets dels treballadors. El detingut presumptament cobrava a immigrants amb la promesa de regularitzar la seva situació i els oferia feines que no els pagava.

Daniel C.H. va ser denunciat per les seves víctimes, una desena d'immigrants als que havia cobrat 300 Euros per "arreglar-los els papers" i a alguns dels quals va donar feina en una nau industrial d'un poble del gironès, on es feien tasques pròpies d'un escorxadador. El detingut enganyava als immigrants als que donava feina i els pagava amb talons sense fons.

En total el detingut, que tenia antecedents policíacs per delictes contra la propietat i maltractaments, presumptament va estafar prop de 6.000 Euros a una desena d'immigrants.

Salt, 19 de maig de 2006

A les portes de l'estiu i sota el sol, als estudiants ens envaeix el malson dels exàmens. La temporada d'estudi ha començat per acabar el curs com déu mana. Després d'un curs ple d'exàmens, treballs i presentacions... arriba el moment d'avaluar.

Les hores davant dels apunts es fan llargues, arriba un punt que la lletra es fa borrosa i el cos et demana un lliit. L'endemà els ulls no s'obren i després de molt pensar, t'aixeques mandrós però comences a obrir els llibres amb el pensament que l'esforç tindrà recompensa.

Fotocòpies, clips, resums, esquemes, subratlladors... tot serveix per aconseguir assolir el propòsit amb el qual vas començar el curs, el llunyà mes de setembre: aprovar!

Els dies de festa s'han acabat, i els matins ressacosos es transformen en matins a la biblioteca. És ara quan et sens culpable per les campanes fetes i de no haver portat les assignatures al dia. Comences a mirar notes, fer mitjanes, quant em queda? Quina nota haig de treure?...

Els temes se't barregen, fórmules, esquemes, anys... l'ordre és el més important. Marcar-te un horari d'estudi, el temps que has de dedicar a cada assignatura i sobretot mirar de dormir les hores mínimes, per estar a ple rendiment: són secrets que tots sabem però que gairebé mai practiquem.

s'època de clausura, i tot i que les hores d'estudi són lentes, desitjari-

es que el dia tingués 48 hores, i els cafès són els teus millors aliats per mantenir-te desperta.

Sempre queda el consol que no ets l'únic que està passant per aquesta situació...tothom està nerviós, tots pensem en el mateix i no parem de preguntar-ho entre nosaltres: t'has mirat això? I la gràfica? I aquest esquema? Espera que ho repasso...

Nervis, nervis i més nervis... només desitjant arribar al final per quedar amb els amics i celebrar-ho i així poder començar l'estiu amb bon peu.

Doncs bé, ja hi som, ja tenim els exàmens a sobre i, ens agradi o no, toca estudiar! Per tant, des de aquí desitjo a tots els estudiants, universitaris o no, que tinguin sort i sobretot paciència, tampoc s'acabarà el món!

Xaieta i Annetta

L'Aleix transversal tira pel dret

Sabiem que el català és un idioma que, sentit com ara per la megafonia d'una gran superfície com la de l'aeroport de Barcelona, feia nosa, que podia desorientar el viatjant apressat, i que fins i tot podia provocar que algun avió es confongués de pista on aterrar (com que n'hi ha tantes per triar, a l'aeròdrom del Prat...!) i es fotés un pinyo, o fins i tot que s'estavellés en ple vol, si des de la torre de control se li donava alguna instrucció en aquesta llengua tan rara que

s'obstinen a parlar quatre gats mal comptats... Sabiem també que no convé que un matrimoni pretengui adoptar una criatura i pujar-la després fent servir aquest idioma en l'àmbit familiar: així ho va fer saber un jutge de la comunitat autònoma espanyola abans coneguda amb el nom ara subversiu de País Valencià a una parella valenciana que volia acollir una criatura asiàtica i educar-la en català... (o era en valencià?, a veure si resultarà que aquesta bonica llengua patrocinada per la dreta blavera també presenta els mateixos inconvenients que l'altra...). Sabiem també que en general és una pèrdua de temps que els nens, els nins i els xiquets es passin la infància aprenent una llengua que només els servirà per parlar-la a casa, quan podrien aprofitar-lo per aprendre una llengua veritablement de cultura, que la parlen i l'han parlat els grans personatges de la història

del món mundial, que ha donat tot un segle d'Or i uns quants de plata, que amb ella es pot anar per tot el planeta, ja que la parlen i/o l'entenen trope-cents milions de persones, i que és l'òstia, vaja, resumint. Si no ho fos, no s'entendria que s'hagués estès pertot arreu del

món civilitzat i per civilitzar sense cap mena d'imposició: només amb l'entusiasme dels indígenes, que s'han anat rendint successivament, una tribu rere l'altra, als seus irresistibles encants...

Però ve't aquit, com deien les iaies, que, com en els còmics de l'Astèrix, en aquesta mena d'Imperi romà rediviu, l'Imperi de l'espanyol, no totes les tribus se sotmeten tan alegrement com això a la musicalitat dels seus cinc sons

vocàlics, alegres com campanetes i alhora utilitaris com un Seat 600: hi ha una tribu, situada en el quadrant nord-oriental de la Península Ibèrica, que, tot i no ser en absolut guerrera com la dels gals, sinó més aviat de mena pacífica, apo-

"¡Santiago y cierra España!", clama, incansable, l'apòstol Aleix de Pedralbes.

cada, tímida i pactista, i que no ha guanyat mai cap guerra –com els agrada de recordar-li, als orgullosos descendents de l'Imperi on no es ponía mai el sol-, tot i semblar de tan bon dominar, petita i baixa com és, no hi ha manera que s'oblidi d'una vegada per sempre del seu ridícul idioma vernacle i que adopti definitivament l'idioma comú (que per això és comú, conxo!).

Davant de tanta tossuderia, la gent de cultura castellana podria cansar-se d'esperar, al cap de tant de temps d'oferir amistosament aquesta pràctica eina, la llengua comuna, d'insistir amablement –però debades- als catalans que la facin seva. Però no: la causa s'ho val, i amb la fe del missioner, l'obstinació del conqueridor i l'abnegació del **pater familias** no desistiran mai en el seu intent tenaç fins a la victòria final.

I per si de cas la cosa defallia, la terra de missions també dóna els seus propis evangelitzadors, amb els seus exòtics trets, que donen tant de colorit als cromos. Catalunya, terra de missió, també produeix plantes d'aquesta mena. Una d'elles, de nom Aleix, o Alejo (quan la distància envers el seu país és més gran), parlamentari a la capital belga, acaba d'aconseguir amb el seu vot, sumat al d'un altre diputat polonès (no pas de la Polònia d'en Toni Soler, sinó de l'altra) i d'un diputat francès, si fa no fa socialista, que la comissió que estudiava si es permetria o no que el català, amb l'euskera i el gallec, fos llengua de comunicació (interna i prou, però ni això) resolgués finalment que "no ha lugar", és a dir, que "va a ser que no". Amb això, i d'una sola tacada, el diputat i professor atòmic barceloní ha demostrat que la sol·licitud que va fer en el seu moment el Govern espanyol, a través del ministre Moratinos, i res eren la mateixa cosa, que les paraules d'entusiasme d'alguns polítics catalans de la mateixa corda eren pura xerrameca, i que per a alguns desnaturalitzats les llengües no són cap riquesa, ni formen part de la biodiversitat, sinó que són una simple moneda de canvi i un mer símbol de poder (o de falta de poder, com en el cas que ens ocupa).

És lamentable que la fe del convers pugui anar tan enllà que es passi de frenada més que no gosarien els seus propis patrons, i és molt trist que una persona sola pugui fer pagar els seus problemes psicològics, de signe segurament edipià, a tot un poble, i concretament el seu (si sapiguéssim quin és el deute que tenim amb ell potser ho podríem arreglar: algú l'hauria d'analitzar –o de psicoanalitzar-, doncs). Però és així. I probablement aquest i tota la colla d'esquiladors que el secunden coneixen perfectament aquesta sentència del semièleg francès Roland Barthes: "Tots els assassinats legals comencen per robar-li

L'Aleix transversal, des de la "Fundación Concordia" (quina gràcia!), carrega (precisament ell!) contra els "tontos útils" del "nacionalisme mesocràtic"...

a un home la seva llengua en nom d'una altra llengua"...

No és estrany, d'altra banda, que aquesta entitat política que s'autoanomena Espanya insisteixi tant –per boca dels seus nadius o dels marrans com l'entusiasta Aleix transversal- en les suposades virtuts de tota mena que forneix al castellanoparlant –de naixement o d'adopció- la seva llengua oficial, també autoanomenada llengua espanyola. Perquè, a banda de la llengua, què ha aportat fins avui de veritablement important i positiu al concert de les nacions l'autoanomenada nació espanyola?

Fermí Sidera Riera

Hola! Sóc l'Anna. Tinc la vostra edat i també sóc aquí per aprendre coses. Fa uns dies vam començar a treballar en el projecte dels carrilets gironins. Ja hem trobat molta informació sobre aquests trens de via estreta que anaven de Girona cap a diferents pobles de les comarques properes. També hem descobert que n'hi havia a moltes comarques de Catalunya.

Una de les activitats que volíem fer era una excursió en bicicleta per una antiga via de tren. El mestre va dir que aniríem per l'antiga via d'un carrilet, però que ara ja no hi havia res que ens fes nosa per poder pedalar bé. Ens vam animar molt i vam començar a treballar amb un material que em sembla que trobareu en aquest mateix llibre. Abans de marxar ens va donar un mapa com aquest, que explica per on passa la via verda d'Olot a Girona. De vies verdes a Girona n'hi ha més, però les explicarà un altre nen o nena.

Un fragment del fullletó amb la proposta del carril bici d'Olot a Girona

Després de moltes setmanes de preparació del material necessari, horaris, llocs on podríem dormir, conèixer com funcionen les bicicletes i molts nervis vam començar la ruta. Ara us explicaré com ha anat el viatge.

Dia 1. La sortida. D'Olot a les Preses. Dinar i bany a Sant Privat. Excursió a l'àrea de Xenacs. El Puigsacalm i la Vall d'en Bas.

Hem pujat al tren amb les nostres bicicletes i el nostre equipatge i hem anat fins a Girona. Aquí hem agafat l'autobús de la TEISA que ens ha dut fins a Olot. Els mestres han dit que fent-ho així gairebé tot

el recorregut és de baixada i ens cansaríem menys.

Hem començat a l'estació del carrilet que està situada a la riba dreta del Fluvià. Ha vingut un antic ferroviari que opina que si el tren d'Olot hagués tingut l'estació en un lloc més cèntric, encara avui en dia estaria en servei, perquè la gent l'hauria utilitzat més i les mercaderies no haurien necessitat efectuar tants transbords.

Després hem entrat a l'estació i l'hem visitat. Ara és de l'Ajuntament, que la fa servir com a centre cívic i sala d'exposicions. Agafem el bitllet i sortim al pati d'andanes. Ens han explicat que tota aquesta esplanada es va fer l'any 1911 per situar-hi l'estació. Abans aquí hi havia una masia, que es va haver de derruir. Ara aquest espai s'utilitza per situar-hi la fira i és d'ús públic.

A Olot hem fet unes activitats de descoberta de la ciutat i la comarca. Sabíeu que la Garrotxa és la comarca on hi ha més volcans de Catalunya?

I també és una de les comarques més plujoses de casa nostra, per això hi trobem una vegetació molt característica que no és a tot arreu. En Jordi ens ho ha explicat i ens ha proposat de fer uns treballs

per conèixer bé on som. En Jordi està al Camp d'Aprenentatge de la Garrotxa i es dedica a ensenyar moltes coses de la comarca als nois i noies d'arreu de Catalunya que vénen a visitar-la.

Agafem la bicicleta i sortim de la via principal. M'imagino el factor quan toca la campana i ens dona la sortida. Aquí fa una mica de pujada i el tren es veia obligat a esbufegar de valent, però nosaltres estem frescos i podem començar a pedalar. Travessem, per un indret on hi havia un pas a nivell, la carretera que baixa al riu Fluvià -

que ens queda a la dreta- i arribem a les Fonts de Sant Roc. Ara ve un túnel artificial que ens expliquen que es va fer per no haver de destruir l'ermita de Sant Roc, que ens queda a l'esquerra.

L'estació d'Olot ens recorda el passat ferroviari de la via verda

Estem remuntant el curs del Fluvià per la riba dreta. Això és una cosa curiosa, perquè us preguntareu que la dreta o l'esquerra depèn de cap on vagis, no? Doncs és molt fàcil. Veureu, per parlar de ribes d'un riu hem de posar-nos mirant cap on va l'aigua, o sigui cap a la desembocadura del riu. Posats d'aquesta manera la riba dreta és on tenim la nostra dreta i la riba esquerra coincideix amb la nostra esquerra, d'acord?

El Fluvià és un riu força curt que neix a la Garrotxa i desemboca al Mediterrani, a la zona dels Aiguamolls de l'Empordà. L'aigua és neta i a l'estiu molta gent s'hi banya. Fixeu-vos si està en condicions que fins aquí han arribat llúdrigues de les que van deixar anar als Aiguamolls. Aquests animals només viuen en aigües netes i el fet que aquí en trobem demostra que el riu està ben net i viu.

A banda i banda de l'antiga via hi veiem horts amb moltes verdures plantades. És una zona propera a la ciutat i molta gent té el seu hortet per plantar-hi hortalisses i així sentir el gust de veure créixer les plantes i menjar-te-les ben fresques. Molts pagesos ens saluden amb la mà mentre nosaltres anem cap a la propera parada.

...

Primera notícia d'una escola d'adults a Salt

Transcripció de l'acta de la junta local de primera ensenyanza de 16 de desembre de 1867:

“En el pueblo de Salt a Díez y seis de Diciembre del año mil ochocientos sesenta y siete.

Reunidos: Los Señores de la Junta Local de primera ensenyanza junto con el Sr. Alcalde. Presidente de la misma, en la casa acostumbrada y salón de sesiones, el Señor José Puig, Presidente, mandó al suscrito Secretario diese lectura al oficio del Muy Ilustre Señor Gobernador de fecha doce del actual en la que manifiesta que el Maestro de instrucción primaria de este Distrito, que es Don Tomás Roig, pide en demanda de autorización para abrir una escuela de adultos fuera de las horas de clase y después de una ligera discusión han convenido, los individuos de la junta, autorizar a dicho Señor para dar ensenyanza a los adultos fuera las horas de clase y no rebajar estas de ningún modo. Y se levantó la sesión firmando el Sr. Alcalde e individuos de la Junta de que Certifico.” (firma el secretari)

La recerca a l'Arxiu Municipal de Salt ha permès localitzar una Acta

del Ple Municipal de l'Ajuntament que fa referència al primer precedent conegut d'una escola d'adults a Salt. Cal que fem un important salt enrera per trobar aquesta escola, ja que es remunta a mitjans del segle XIX; concretament al 1867. Això suposa un referent molt important, sobretot tenint en compte el paper que estan desenvolupant en l'actualitat aquests centres arran de les problemàtiques migratòries.

L'obertura d'aquesta escola d'adults no estava promoguda per les institucions de l'època. Es tractava d'una proposta que va fer Tomàs Roig, un mestre de Salt que va creure que donar classes als adults del poble era una necessitat que calia cobrir. Cal que tinguem en compte que el grau d'alfabetització de la població en aquest període era molt baix i que l'objectiu d'aquesta escola era el d'ensenyar a llegir i a escriure a unes persones que probablement no havien estat educades en cap escola. Aquesta iniciativa va ser presentada a l'Ajuntament, aleshores presidit pel Sr. Josep Puig, que l'aprovà a condició que les classes d'adults no al-

Fragment de l'acta amb la referència a l'escola d'adults (AMS)

teressin el funcionament normal de l'escola dels nens.

És doncs per iniciativa personal del mestre Tomàs Roig que es projecta aquesta escola gratuïta enfocada a l'alfabetització de la població adulta del municipi. Aquest esperit vocacional no és atribuïble solament a Tomàs Roig, al contrari, a Salt trobem altres exemples prou clars d'aquest esperit com és el cas del professor Sebas Parra, que ha lluitat per aconseguir una escola d'adults que ara ja compleix 30 anys

Ara bé, els nous reptes que proposa la immigració han fet que sorgeixin noves propostes igualment altruistes ara per integrar a la població novvinguda. Aquest és el cas, entre d'altres de l'Associació EINA, que treballa per la recerca i l'acció comunitària. Finalment, només ens queda valorar al mestre Tomàs Roig com un pioner que ha de servir de referent per als nous reptes que planteja l'educació avui.

JORDI RUBIÓ COROMINA
Becari de la UdG
a l'Arxiu Municipal de Salt

Fragment de l'acta amb la data de la sessió: 16 de desembre de 1867 (AMS)

cultura

Fira de l'intercanvi del joc

Salt celebra la primera fira de l'intercanvi del joc. És una iniciativa de la ludoteca de Salt “Les Bernardes” i del Departament de Benestar i Família de la Generalitat

15 de maig.- Compartir el “qui és qui”, intercanviar el “monopoli”, jugar a “dames” són algunes de les activitats que podran fer els nens i nenes de Salt i ciutats veïnes que participin a la primera Fira de l'Intercanvi del Joc que se celebrarà el dissabte 17 de juny a la plaça Diputació de Salt.

La fira, la primera d'aquestes característiques dedicada al joc i la joguina, és una iniciativa de la ludoteca de Salt

“Les Bernardes” i del Departament de Benestar i Família de la Generalitat de Catalunya i compta amb la col·laboració de l'Ajuntament de Salt.

L'objectiu d'aquesta fira s'emmarca en pro d'un consum responsable, pel bon ús i la reutilització de materials lúdics, així com també per fer accessibles els jocs i les joguines a tothom. Serà una jornada festiva que, a part d'intercanviar els jocs que ja no es fan servir, es podrà jugar amb els nens i nenes que hi acudeixin i ballar amb el grup d'animació “Pentina el gat”.

Per a poder participar-hi cal que els nens i nenes es posin en contacte amb la Ludoteca de Salt “Les

Bernardes” als telèfons 972 241 128 i 972 245 233

Dia 17 de juny

Salt. Ludoteca “Les Bernardes”
10h a 13h: Fira de l'Intercanvi del Joc i la Joguina per a nens i nenes. Per participar-hi, cal portar joguines usades per intercanviar, s'hi pot anar una hora abans per omplir la butlleta de participació. Activitat gratuïta.

Plaça Diputació, Salt.

Per a més informació trucar al Tel. 972 241 128 i 972 245 233

12:30 h a 13:30h. Animació infantil amb el grup “Pentina el gat” a la plaça Diputació, com a cloenda de la Fira de l'Intercanvi del Joc i la Joguina.

La Montse i en Xavier, de la Comissió de Festes, expliquen molt il·lusionats el programa que tenen preparat per celebrar a Salt la revetlla de Sant Joan. A fora al carrer no recordo que s'hagi fet mai a Salt i penso que l'experiència pot ser molt positiva. Com que la Comissió de Festes s'ha proposat revitalitzar un ambient festiu, que pensen i pensem que ens cal per alegrar una mica la vida rutinària del dia a dia, ofereixen aquesta oportunitat a la població per passar una vetllada amb sopar i música a l'aire lliure. A més, tindrem l'oportunitat de no haver de fer desplaçaments per passar una nit de Sant Joan ben agradable tal com marca la tradició. Ja ho veieu; a l'era de Cal Cigarro, el 23 de juny a les 9 del vespre, amb el conjunt CHAPÓ, començarà la gresca. Sopar, i ball fins que el cos ens digui prou. Per motius de la necessitat d'una bona orga-

nització, es tancarà la venda de tiquets per al sopar el dissabte 17 de juny. La Federació de Comerciants posarà a la venda aquests tiquets, i això vol dir que els tindreu a la vostra disposició als comerços de Salt fins aquell dia. Preu del tiquet 15 €.

R. Torramadé

teatre

Breve desconcierto breve (Los modernos)

Es presenta al nostre teatre un fet diferenciat de tots els altres, el qual ha obtingut diversos premis com a espectacle revelació.

El nom de la companyia és Los Modernos. L'obra presentada és en castellà.

Representada per en: Pedro Paiva i Alejandro Orlando. L'autor, Pedro Paiva. El vestuari, la coreografia i la posada en escena, tot molt adient, està feta pels mateixos protagonistes.

Comença l'espectacle amb una posada en escena que ens deixa molt sorpresos, tant pel seu inici com per la vestimenta dels dos actors. A poc a poc el joc de paraules va agafant forma amb unes creacions inesperades.

El públic s'hi comença a sentir a gust

i l'humor de les interpretacions va fent que els espectadors vagin assumint les idees de l'obra. Cosa que s'aconsegueix mitjançant uns diàlegs molt ben treballats i molt diferents als que estem acostumats. Toquen tots els temes, com són religió, política i aspectes generals, portats amb molta intel·ligència i que el fan un espectacle ple d'humor i d'elegància.

La sala, que estava plena, els va obsequiar amb un fort aplaudiment i varen obligar els actors a sortir a saludar unes quantes vegades.

Moltes felicitats a la companyia de Los Modernos i a la direcció del teatre pel seu encert en aquesta obra tan original.

Josep Pla

El Safareig estrena

Altre cop aprofitem la finestra que LA FARGA ens ofereix per apropar-nos a tots vosaltres saltencs i saltenques.

En el número d'abril us convidàvem a una estrena que no va ser possible, per causes absolutament alienes a la nostra voluntat, la de El Deixeble del Diable, de Bernard Shaw. Doncs ara sí, ara sí que definitivament i tal i com alguns de vosaltres heu pogut veure a les cartelleres del Teatre de SALT, estrenem els proper dies 3, 4 i 5 de juny.

Aquesta obra que us oferirem és la número 20 del nostre grup de teatre, com 20 són els anys que estem fent teatre de forma amateur, alhora que portant el nom de Salt arreu de les comarques gironines. Res no ens faria més feliços a tots plegats que compartir una estona de melodrama, drama, amor i passions amb tots vosaltres. I per començar a fer boca us mostrem unes quantes de les imatges de la nostra obra. Ah!, i a tots aquells que vingueu us convidarem a una copa de cava! 20 anys i 20 obres no es fan cada dia.

Eva Rigau

Club Petanca Salt

A l'últim número de la Farga us comentava que s'estaven jugant els campionats provincials de tripletes i que el primer dia de competició les coses havien anat molt bé pel Salt, però al final la cosa no va ser com esperàvem. Els 2 equips de 1^a, el segon dia de competició ens van donar una agradable sorpresa en passar ronda i eliminant algun equip dels que es consideraven com a favorits, però el tercer dia ja no varen poder superar els rivals i quedaren eliminats. Tot i això, ho podem considerar un resultat digne. Els sèniors de 2ª categoria, dels tres que quedaven només un va passar ronda per jugar l'últim dia, i aquí també van caure a les primeres de canvi.

Les fèmies de Salt varen començar el tercer dia amb 4 equips classificats dels 8 que quedaven, i tot i ser les favorites per fer la final es van

haver d'acontentar a fer el 3r lloc la tripleta de Dolors Gamundi, Magda Vila i Loli Vázquez, i el 4t, les germanes Espinosas. El 1r i 2n lloc van anar a 2 equips de l'Avinyonet.

El Dilluns de Pasqua vam organitzar a les pistes del club el tradicional concurs de dupletes mixtes entre els socis de la petanca. La participació va ser molt nombrosa i a les 9 del matí es va donar inici a les partides, que van durar fins a la una del migdia, que vàrem parar per dinar i degustar un magnífic arròs cuinat pels nostres companys "cuiners", els amics Llobet i Toni, que com sempre va quedar col·lut. Tots els comensals van poder repetir un segon plat. Després del dinar, tot i la calor que feia, es van reprendre les partides fins a les finals, que van ser guanyades per la dupleta de Manolin Romero i Loli Vázquez, el 2n lloc per Xevi Mir i

Fina Espinosa, el 3r per Lluís Roca i Dolors Gamundi i el 4t lloc per Josep Boo i Angelina Busquets, tots ells van rebre els corresponents premis de mans de la junta. La lliga dels dissabtes a la tarda es continua jugant amb una nombrosa participació. Els guanyadors del mes d'abril han estat: 1r, Loli Vázquez; 2n, Pere Fornells, i 3r, Josep Jorquera. També 2 tripletes de jubilats van anar a Figueres convidats pel club local per participar al concurs de les Festes de la Santa Creu de la tercera edat, i a gaudir del dinar de germanor que organitzen cada any. El casal, juntament amb la petanca, ja està preparant les nits de club a la fresca. Esperem que aquest any la concurrència sigui més nombrosa, ja que l'any passat no hi va haver gaire participació.

Josep Boó i Alech

Bases:

L'Ajuntament de Salt mitjançant el Servei Municipal d'Esports i amb la col·laboració de les entitats esportives saltenques sense ànim de lucre i inscrites en el Registre Municipal d'Entitats, convoca i organitza la Festa de l'Esport amb l'objectiu de premiar i fer un reconeixement, a la tasca dels esportistes, col·lectius, institucions, entitats i persones, en la promoció i la pràctica de l'esport, així com en la promoció del nostre municipi mitjançant l'esport.

1. Premis:
1.1. Premi al millor esportista de promoció.
1.1.1. Masculí.

Poden optar a aquests premis tots els esportistes menors de 18 anys nascuts o domiciliats a Salt, o bé els qui sense haver nascut ni estar domiciliats a Salt hagin desenvolupat la seva activitat esportiva dins alguna entitat esportiva de Salt.

Es valorarà la trajectòria com a esportista i els mèrits esportius assolits.

1.1.2. Femení.

Poden optar a aquests premis totes les esportistes menors de 18 anys nascudes o domiciliades a Salt, o bé les qui sense haver nascut ni estar domiciliades a Salt hagin desenvolupat la seva activitat esportiva dins alguna entitat esportiva de Salt.

Es valorarà la trajectòria com a esportista i els mèrits esportius assolits.

1.2. Premi al millor esportista veterà.

Poden optar a aquests premis tots els esportistes majors de 60 anys nascuts o domiciliats a Salt, o bé els qui sense haver nascut ni estar domiciliats a Salt han desenvolupat la seva activitat esportiva dins alguna entitat esportiva de Salt.

Es valorarà la trajectòria i els mèrits esportius assolits en el decurs de la seva vida com a esportistes.

1.3. Premi al millor equip:

Poden optar a aquest premi tots els conjunts o equips, ja siguin d'esports individuals o col·lectius,

de les entitats esportives de Salt inscrites en el Registre Municipal d'Entitats.

Es valorarà la trajectòria i els mèrits esportius assolits.

1.4. Premi a la millor tasca d'entitat:

Poden optar a aquest premi totes les entitats esportives de Salt sense afany de lucre inscrites en el Registre Municipal d'Entitats.

Es valorarà el treball de promoció, la tasca d'integració social, l'organització de competicions o d'altres actes de promoció de l'esport i del municipi, juntament amb la trajectòria de l'entitat i els resultats assolits.

1.5. Premi al millor esportista absolut .
1.5.1. Masculí.

Poden optar a aquests premis tots els esportistes nascuts o domiciliats a Salt, o bé els qui sense haver nascut ni estar domiciliats a Salt han desenvolupat la seva activitat esportiva dins alguna entitat esportiva de Salt.

Es valorarà la trajectòria com a esportista i els mèrits esportius assolits.

1.5.2. Femení.

Poden optar a aquests premis totes les esportistes nascudes o domiciliades a Salt, o bé les qui sense haver nascut ni estar domiciliades a Salt hagin desenvolupat la seva activitat esportiva dins alguna entitat esportiva de Salt.

Es valorarà la trajectòria com a esportista i els mèrits esportius assolits.

1.6. Premi especial Vila de Salt:

Pot optar a aquest premi qualsevol persona física o jurídica amb total independència del seu origen o procedència.

Es valoraran els mèrits puntuals o bé els de tota una trajectòria a favor de l'esport a Salt fets des de qualsevol àmbit ja sigui des d'una entitat, institució, empresa, col·lectiu o a títol individual i personal. També es valorarà la projecció exterior del nostre municipi feta a partir de la pràctica o la promoció de l'esport per part dels candidats. El guanyador o guanyadora d'aquest premi serà la persona que proposarà

l'Ajuntament de Salt com a candidat a la Medalla de l'Esport de les comarques de Girona que anualment convoca la Representació Territorial de la Secretaria General de l'Esport.

En cas que el guanyador d'aquest premi no compleixi els requisits que estableixen les bases de la Medalla de l'Esport, l'Ajuntament de Salt proposarà al guanyador o guanyadora del premi al millor esportista veterà.

2. El Jurat:

Formaran part del jurat dels premis de la Festa de l'Esport amb dret a veu i vot:

a) Un representant de cada una de les entitats esportives de Salt sense afany de lucre inscrites en el Registre d'Entitats de l'Ajuntament.

b) El regidor d'esports, que actuarà coma president del jurat i disposarà de vot de qualitat en cas d'empat.

c) Un representant de cada un dels grups polítics municipals representats a l'Ajuntament.

d) Actuarà com a secretari, amb veu però sense vot, el Coordinador d'activitats i instal·lacions esportives.

3. Presentació de candidats:

Amb antelació suficient el Servei Municipal d'Esports trametrà, a totes les entitats esportives sense afany de lucre inscrites en el Registre d'Entitats de l'Ajuntament i a tots els grups polítics representats a l'Ajuntament, un imprès per tal de fer la proposta de candidats.

En el decurs de l'any el Servei Municipal d'Esports anirà fent un seguiment dels resultats, activitats i d'altres mèrits dels esportistes, persones vinculades a l'esport i entitats de Salt, amb l'objectiu de poder-los incorporar a la proposta de candidats.

4. Elecció de premiats:

Una vegada finalitzat el termini per a la presentació de candidats, el Servei Municipal d'Esports, confeccionarà una relació de candidats i mèrits, i convocarà a tots els membres del jurat per tal de deliberar i escollir els guanyadors dels diferents premis.

Bases modificades segons els acords de la reunió del 20/10/2005

El Club Piragüisme Salt-Ter s'imposa de forma clara en la segona prova de la V Copa d'Espanya d'estil lliure que s'ha disputat a Frieira (Pontevedra) aquest cap de setmana, i amb dues victòries encapçala la classificació per clubs de la Copa d'Espanya d'aquesta disciplina.

Aquest cap de setmana 12 palistes del Club Piragüisme Salt-Ter s'han desplaçat fins a la localitat de Frieira a Galícia, per tal de disputar la segona prova de la Copa d'Espanya. El C.P. Salt-Ter s'ha imposat en 7 de les 11 proves disputades, mentre que el club local, el C.D. Teixugos, s'ha imposat en 3 proves i el C.N. San Sebastian n'ha guanyat una. D'aquesta manera el C.P. Salt-Ter s'ha imposat en la classificació per equips amb un total de 366 punts, seguits del C.D. Teixugos, amb 307, i el C. Nemo de Salamanca amb 118 punts.

La competició s'ha portat a terme a l'onada de Frieira, amb un volum d'aigua de 250m³/s que la feia força exigent a nivell tècnic, però

que permetia una bona varietat de maniobres tècniques. Malgrat que per problemes de coordinació de l'organització amb les empreses hidroelèctriques, els palistes del Club Piragüisme Salt-Ter i del Kayak Premià de Mar, que s'han desplaçat conjuntament fins a Frieira, no han pogut disposar de cap sessió d'entrenament per adaptar-se a les condicions tècniques de l'onada, han estat els clars dominadors d'aquesta segona prova de la Copa d'Espanya.

Entre els resultats individuals cal destacar la primera posició de Gerd Serrasolses i Solà (CP Salt-Ter) en K-1 i squirt de categoria júnior. Amb els resultats assolits a la prova que s'ha disputat a Girona els propassats 29 i 30 d'abril, més les dues primeres posicions aconseguides a Frieira, aquest palista gairebé té garantida una plaça a l'equip que participarà al Campionat d'Europa que s'ha de disputar a Nottingham entre el 26 de juny i el 2 de juliol. A nivell

individual també cal destacar la primera i segona posició aconseguides per l'Aniol Serrasolses (CP Salt-Ter) i l'Adrià Bosch (CP Salt-Ter) en C-1 cadet, el tercer lloc de l'Adrià Bosch en K-1 cadet i la primera i tercera posició en K-1 júnior femení que han aconseguit la Ginesta Serrasolses (CP Salt-Ter) i l'Alba Serra (CP Salt-Ter). La resta de palistes del CP Salt-Ter també han tingut una participació destacada i han contribuït de forma decisiva a la primera posició en la classificació per Clubs.

Els propers 27 i 28 de maig, a la localitat de Murillo de Gállego, es disputarà la darrera prova de la Copa d'Espanya d'estil lliure, on qualsevol classificació entre els tres primers llocs donarà la Copa d'Espanya per Clubs al CP Salt-Ter. A més, després d'aquesta prova s'acabarà de definir el grups de 8 o 9 palistes que participaran al Campionat d'Europa de Nottingham.

Equip de Piragüisme

RESULTATS DE LA 2ª REGATA DE LA Vª COPA D'ESPANYA D'ESTIL LLIURE EN CRECENTE

K-1 Sènior

- 1- 7 Edu Etxeberria Cn San Sebastian K-1 H Senior
- 2- 4 Pablo Varcancel Carracedo Teixugos K-1 H Senior
- 3- 6 David Castro Alvarez Teixugos K-1 H Senior

K-1 Júnior

- 1- 27 Gerd Serrasoles I Solà Salt-ter K-1 H Junior
- 2- 29 Aaron Serantes Pedrido Arrepions K-1 H Junior
- 3- 30 David Fernandez Lage Tea K-1 H Junior

K-1 Cadet

- 1- 25 Pablo Vicente Fernandez Teixugos K-1 H Cadet
- 2- 23 Ignacio Carrera Vicente Teixugos K-1 H Cadet
- 3- 19 Adrià Bosch I Roca Salt-ter K-1 H Cadet

K-1 Júnior Dames

- 1- 17 Ginesta Serasols I Sola Salt-ter K-1 D Junior
- 2- 18 Victoria Isabel Sanchez Rodriguez C. Nemo K-1 D Junior
- 3- 16 Alba Serra I Peruga Salt-ter K-1 D Junior

K-1 Veterans

- 1- 36 Joaquim Fontané I Massachs Salt-ter K-1 H Veterà
- 2- 32 Pablo Pousa Ortega Teixugos K-1 H Veterà
- 3- 37 Candido Jimenez Garcia C. Nemo K-1 H Veterà

C-1 Sènior

- 1- 12 Gerd Serrasoles I Sola Salt-ter C-1 H Junior
- 2- 13 Emilio Rodriguez Ferreiro Teixugos C-1 H Senior

C-1 Cadet

- 1- 10 Aniol Serrasoles I Sola Salt-ter C-1 H Cadet
- 2- 8 Adrià Bosch I Roca Salt-ter C-1 H Cadet
- 3- 9 Pablo Vicente Fernandez Teixugos C-1 H Cadet

K-1 Squir Cadet

- 1- 5 Ignacio Carrera Vicente Teixugos K-1 H Squir Cadet
- 2- 2 Aniol Serrasoles I Sola Salt-ter K-1 H Squir Cadet
- 3- 1 Adrià Bosch I Roca Salt-ter K-1 H Squir Cadet

K-1 Squir Júnior

- 1- 11 Gerd Serrasoles I Sola Salt-ter K-1 H Squir Junior
- 2- 12 Jesus Perez Pablo 15-j C. Nemo K-1 H Squir Junior
- 3- 8 Aaron Serantes Pedrido Arrepions K-1 H Squir Junior

K-1 Squir Sènior

- 1- 18 Pablo Varcancel Carracedo Teixugos K-1 H Squir Senior
- 2- 17 Manuel Antonio Diaz Teixugos K-1 H Squir Senior
- 3- 15 Juan Diego Cano Hernandez S. E. Malaga K-1 H Squir Senior

K-1 Squir Veterans

- 1- 27 Joaquim Fontané I Massachs Salt-ter K-1 H Squir Veterà
- 2- 28 Pablo Pousa Ortega Teixugos K-1 H Squir Veterà
- 3- 24 Miquel Jané I Coll Salt-ter K-1 H Squir Veterà

Resultats Per Equips

- 1- Salt-ter 366
- 2- Teixugos 307
- 3- C. Nemo 118
- 4- Cn San Sebastian 45
- 5- Tea 45
- 6- Arrepions 34
- 7- S. E. Málaga 32
- 8- Penedo 25
- 9- K. Premià De Mar 15
- 10- Piragüismo Val Miñor 0

La sala Bikini de Barcelona va acollir la dotzena edició dels Premis Enderrock el dimarts 11 d'abril. Més d'un miler de persones van passar per la trobada que aplega més artistes i grups catalans per metre quadrat. Els moments memorables es van produir sobretot a l'escenari, però també als camerinos o, fins i tot, després del lliurament de premis, al Dry Bikini, reservat als convidats del sector musical. No només a móns com els del cinema, la moda o el teatre hi pot haver glamur, la nit dels Premis va resultar d'allò més farandulera, amb convidats de totes les escenes. Els cantants i els músics hi van saber donar el toc de gràcia necessari, uns amb elegància i d'altres amb l'emoció popular, com en el cas de l'especial presentador de la vetllada,

Xavier Bertran, 'Lo Cartanyà'. www.enderrock.com
El Catalunya Acció Sonora neix amb onze mil persones. Més d'onze mil persones es van aplegar el passat 22 d'abril al Palau Sant Jordi de Barcelona en el Catalunya Acció Sonora (CAS), que ha esdevingut un aparador de la música en català que durant més de set hores seguides ha ofert les actuacions de nombrosos grups i artistes del país; alguns de consolidats, com ara l'Elèctrica Dharma, Lax'n'Busto i Gossos, Cris Juanico i Gerard Quintana, i d'altres de més nous, com per exemple Aramateix, Rauxa i Glissando. El CAS ha inclòs innovacions pel que fa als concerts massius, perquè ha proposat un model dinàmic de fes-

tival, tot reduint el temps d'espera entre grup i grup amb dos escenaris funcionant alternativament.

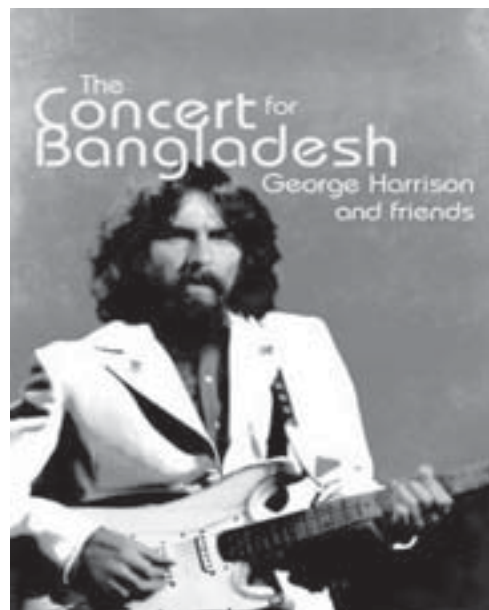
DVD's recomanats

El concert per Bangladesh, el primer gran festival amb objectius benèfics, i que va organitzar George Harrison el 1971, es va editar en format DVD el passat 25 d'octubre.

El primer DVD és una remasterització del film original que documenta els concerts que varen tenir lloc l'1 d'agost de 1971 en el Madison Square Garden de Nova York. Acompanyat per uns joves Eric Clapton, Bob Dylan, Ringo Starr, entre d'altres, interpreten cançons dels exbeatles i altres clàssics coneguts.

El segon DVD inclou entrevistes a músics que varen participar en el concert, així com imatges dels assajos. Els beneficis es donaran a Unicef.

El DVD de The Concert for Bangladesh és un document sonor i visual imprescindible, no només perquè va significar el primer gran esdeveniment benèfic de grans dimensions que s'organitzava, sinó també pel contingut musical i la qualitat dels artistes implicats.

CONCERTS "La Mirona" JUNY

02/06 - Concert-Presentació del portal musical www.sonoramusica.com amb: UVI (Metal Rock) WHI IS FIRST (Hardcore) JAMBOREE GANG (Reggae, ska) OCC NOCTUS (Rock transgènic).

03/06 - LA FUGA

09/06 - MORODO

17/06 - FESTA FINAL DE CURS 9 ESPIRAL

Per ampliar més la informació, podeu consultar la web oficial www.lamirona.net

Oriol Pallàs Moré

guia de serveis

EMERGÈNCIES

Bombers	085
Mossos d'Esquadra	088
Polici a Local	092
Emergències sanitàries	061

SERVEIS MUNICIPALS

Ajuntament	972249191
Biblioteca Jaume Ministral	972240322
Biblioteca Massagran	972405062
Cementiri Municipal	972240506
Centre Obert Infantil	972402373
Centre Social	972235105
Coma Cros	972231681
Deixalleria	972238811
Escola Bressol	972238388
Escola de Belles Arts	972244235
Estació Jove	972405007
Mercat Municipal	972231911
Museu de l'Aigua	972402148
Oficina Ambiental	972235128
Pavelló d'Esports Municipal	972240012
Piscina Municipal	972236021
Polícia Municipal	972249192
Ràdio Salt	972249151
	972249152
Teatre de Salt	972402004

CENTRES D'ENSENYAMENT

CEIP El Pla	972406106
CEIP La Farga	972235637
CEIP Mas Masó	972243967
CEIP Silvestre Santaló	972238619
CEIP Veïnat Gertrudis Moret	972400092
CIFO	972405570
Escola d'Adults	972241410
E. d'Educació Especial La Maçana	972235930
IES Salvador Espriu	972240246
IES Vallvera	972231919
Institut SES 3	972 234975
UOC (U. Oberta de Catalunya)	972405067
Ntra.Sra. Del Roser (Dominiques)	972233681
Pompeu Fabra	972234972
Vilagran	972241757

ALTRES TELÈFONS D'UTILITAT

Aigües de Girona, Salt i Sarrià	972201737
Bombers	085
Casa de Cultura "Les Bernardes"	972234695
Casal de Jubilats de Salt	972230498
Centre d'Atenció Primària	972243737
Correus	972237081
Hospital Psiquiàtric	972182500
Hospital Santa Caterina	972182605
Hotel d'Entitats	972242088
	972241128
Institut geriàtric Torras	972400563
Juïtat de Pau	972234012
Llar de Jubilats "Les Bernardes"	972232663
	972239061
Mossos d'Esquadra	972245446
Notaria de Salt	972230100
Parròquia de Sant Cugat	972234686
Parròquia de Sant Jaume	972236190
Piscina coberta	972236021
Residència assistida "Les Vetes"	972401014
Residència Geriàtrica "Nostra Llar"	972239199
Tanatori del Gironès	972249050

ESCOLES DE MÚSICA I DANÇA

Nou Espiral	972242999
[Interval]	972440483

TRANSPORT

Asoc. Empresarial del Taxi	972221020
Taxi Girona	972203377
Taxi Cèsar	608433010
Gironabus	972233243
Autocars Roca	972233572
Autocars Toni	650382778
Emilio Espigarrés Ortega	659434833

ADVOCATS

Bufet J. Garrigolas	972242387
Joan Nono Rius	972241544
Miquel Ricard Palau	972 405646

CONSULTORIS PRIVATS

DENTISTES	
Dalmau Amorós	972242990
Serveis Dentals Salt S.L.	972232420

GINECÒLEGS

Santiago Bosch Arbusé	972239231
-----------------------	-----------

MEDICINA INTERNA

Turó Roca	972239063
-----------	-----------

MEDICINA GENERAL

Bagaria Canals	972241007
Riera Serra	972244192

LLAR D'INFANTS

Petit Jardí	972237927
El Barrufet	972231299
Petit Príncep	972236559
Escola Bressol	972238388

AMBULÀNCIES

Ambulàncies Catalunya	972235878
-----------------------	-----------

PSICÒLEGS

Centre Psicològic	972401619
Psicologia i pedagogia salt	972243033
Iglesias Martí, F.	972400160

FARMÀCIES de Guàrdia

Farmàcia: DAVESA, Major de Salt, 20.	972230568
Dies: 7, 15, 23 de setembre.	

Farmàcia: ESCATLLAR, Guillerries, 23.	972230103
Dies: 3, 4, 12, 20, 28 de setembre.	

Farmàcia: GELI, Major de Salt, 157.	972233518
Dies: 8, 16, 24, 25 de setembre.	

Farmàcia: NIETO, Àngel Guimerà, 75.	972233645
Dies: 1, 9, 17, 18, 26 de setembre.	

Farmàcia: ORDIS, Pg. Països catalans, 71.	972237704
Dies: 2, 10, 11, 19, 27 de setembre.	

Farmàcia: MUÑOZ, Pg. Països catalans, 145.	972243412
Dies: 5, 13, 21, 29 de setembre.	

Farmàcia: ROCAS, Major de Salt, 269.	972231249
Dies: 6, 14, 22, 30 de setembre.	

Per inserir publicitat en aquesta secció, modificar, ampliar o incloure alguna dada, cal que us poseu en contacte amb el Consell de Redacció al tel. 972 23 04 98 o mitjançant el correu electrònic farga@viladesalt.org

Ingredients:

- 1 ànec de 1.800 kg aproximadament (ja net)
- 1 got de whisky
- 1 poma
- 1 taronja
- 1 grapat de pinyons
- 12 prunes seques
- una mica d'aigua
- llard
- pebre
- sal

Elaboració:

Per començar el plat cal netejar bé l'ànec i un cop net salpebrar-lo bé. Posar-lo al forn en una cassola amb una mica de llard, a 150-160° aproximadament. Quan comenci a agafar color, tirar-hi el whisky.

Afegir-hi la poma i la taronja, pelades, sense llavors i tallades a quarts, i una mica d'aigua.

Deixar-ho acabar de coure al forn, girant l'ànec de tant en tant per tal que la cocció sigui homogènia.

Un moment abans de treure-ho del forn, afegir-hi les prunes i els pinyons, i ja tindrem el plat acabat.

Recepta de la Sra. CONSOL BOSCH REIXACH
Comissió Gastronòmica del Consell Municipal de la Gent Gran de Salt.

OPEL

Gudayol Auto-Taller, S.A.

Exposició i Venda: c/ Major, 156
Telèfon 972 24 20 43 - 939 84 08 72
E-mail: gudayol@grn.es
Horari: de dilluns a dissabte de 10 a 1 i de 5 a 8

Servei Oficial: c/ Mercè Rodoreda, 13
Telèfon 972 24 37 49
Grua 24 hores 907 20 62 30
Horari: de dilluns a divendres de 9 a 1 i de 3 a 8
Dissabte al matí obert de 10 a 1

GRAN PROMOCIÓ
Grans Ofertes en Venda de Cotxes i Serveis
Vine a la nostra exposició i veuràs els
avantatges de comprar un Opel a Salt.

70€
Aniversari
1928-1998

També ens podeu trobar a Internet: <http://www.grn.es/gudayol>

Naixements, casaments i defuncions

Naixements

Yasmina Bouazazi	28-3-06
Loubna El Lacheri	30-3-06
Carla Pérez i Matas	20-3-06
Miguel Fajardo i Caicedo	17-5-05
Martí Cadena i Expòsito	1-4-06
Miquel Mas i Villarreal	5-4-06
Iona Wittenbagh i Peñalba	13-3-06
Marcos Herrera i Martínez	4-4-06
Mohamed Laout	7-4-06
Mohamed El Baroudi	8-4-06
Aya Ankaze	31-3-06
Dounya Bousfia	5-4-06
Gisela Prats i Barranco	9-4-06
Emma Campos i Barreiro	8-4-06
Fatumata Turay	28-3-06
Mohamed El Bouazzati	31-3-06
Jawad Boubes	5-4-06
Iker Muñoz i Cuellar	10-4-06
Marc Carrillero i Ventura	15-4-06
Aarón Amaya i Santiago	12-4-06
Hajar Feraaoune	15-5-05
Islam Khayat	11-4-06
Ariel Macias i Rueda	15-4-06
Youssef Aberkous	15-4-06
Luan Puig i Calleja	13-4-06
Max-Éric Giere i Ceruià	17-4-06
Feliu Colomé i Hurtado	17-4-06
Carla Sureda i Valverde	18-4-06
Mònica Zheng	17-4-06
Mònica Rodríguez i Almazan	18-4-06
Paula Lladós i Casalprim	18-4-06
Alex Pibernat i Farró	15-4-06
Wian Mezoire	23-4-06
Roberto-Alejandro Rodríguez i Ordóñez	23-4-06
Mamadou Kebbeh	22-4-06
Lidia Sierra i Bataller	23-4-06
Juan Benítez i Fajardo	29-11-05

Casaments

Fco.-Manuel Claudet Ortiz	
Cristina Pérez Gil	15-4-06
Manuel Redondo Pareja	
Seydi-Jakeline Pineda Urbina	22-4-06
Daniel Sierra Requena	
Beatriz Gil Ratia	28-4-06

Defuncions

Margarita Crous Palmada de 80 anys	1-5-06
Jaime Davesa Coll de 80 anys	20-4-06
Juan Fita Quintana de 91 anys	8-5-06
Enrique Padrés Sala de 74 anys	11-5-06
Luís Roca Batlle de 86 anys	19-4-06
Antonio Soto Gallardo de 82 anys	25-4-06
Dolores Trias Rafart de 90 anys	20-4-06

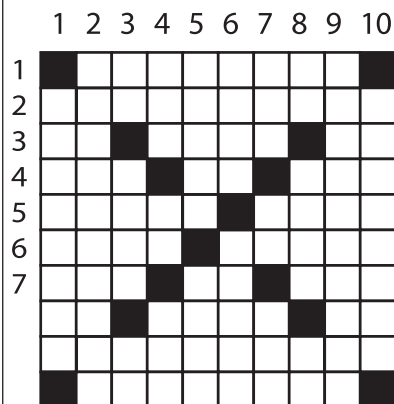
Ple municipal ordinari del 22/05/06

El ple es va iniciant donar compte als regidors dels canvis que s'han fet a l'equip de govern pel que fa als responsables de diferents àrees.

Tots els grups van aprovar per assentiment constituir el patrimoni municipal de Sol i habitatge. També per assentiment es va aprovar el Pla Bàsic d'Emergència

Municipal realitzat per la Udg
Amb els vots en contra de EuiA i de IPS-IC-V es va acordar el tras-pàs per la creació del consorci de Benestar Social Girones-Salt

Encreuats

Horizontals

1.- El que fa o ven gàbies. 2.- Art de guarir les malalties de les bèsties. 3.- Contracció gramatical. Clamor. Xiroi mut. 4.- Germana del pare o de la mare.. Acabament d'infinitiu. Al revés, esmorteït. 5.- Al revés, sediment. Consonant. 6.- Sasiat. Compromís. 7.- Emperador romà. Al revés, insubstancial. Lletra grega. 8.- Cent u. Cin-cents ciquanta-quatre. Nora callada. 9.- Irònica. 10.- Superaria.

Verticals

1.- Consolva (plural). 2.- Discurs confús. 3.- Al revés, símbol del sodi. Bernat pescaire. Lletra grega. 4.- Part de les mandíbules d'un ocell. Al revés, possessiu femení. Al revés, consonants consecutives. 5.- Mahometisme. Tocar de l'ala. 6.- Aràcnid. Notifica. 7.- Al revés, cap vegada. Uix. Radiotelevisió. 8.- Reial mut. Manera ràpida de caminar el cavall. Vocal repetida 9.- Eixampla les cames. 10.- Conjunt d'armes defensives que protegeixen el cos.

B. Pérez G.

Horizontals:
 1.- Gabaire. 2.- Manescalia. 3.- Al Clam. Xr. 4.- Tia. Ar. Tam. 5.- amgam Erra. 6.- Fart. Acord. 7.- Oto. Av. Tau. 8.- Cl. DLIV. Nora Callada. 9.- Sarcàs-tica. 10 Sobraria.
 Verticals:
 1.- Matafocs. 2.- Gallimatias. 3.- an 4.- Ro. 4.- Bec. AT. DCB. 5.- Islam. Agró. 6.- Àcar. Avisa. 7.- iam. Ec. RTV. Alar. 8.- RI. Troc. II. 9.- Eixarranca. 10.- Ar-madura.

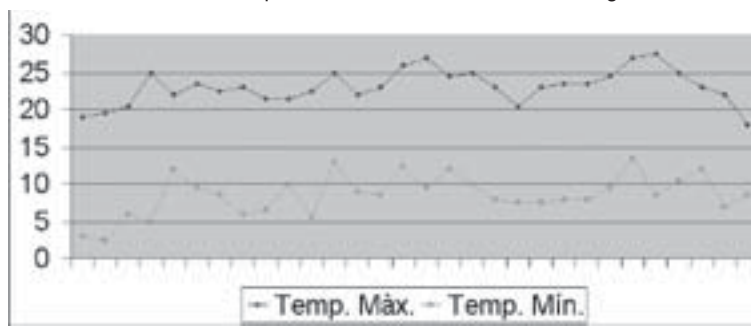
Solució:

El temps

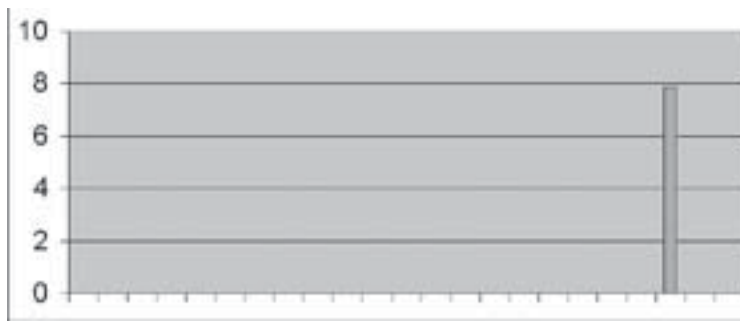
Temperatures i pluviometria de l'11 d'abril al 10 de maig de 2006

Evolució de les temperatures de l'11 d'abril al 10 de maig de 2006

Temperatura Màxima: 27,5° el dia 6 de maig
 Temperatura Mínima: 2,5° el dia 12 d'abril

Pluviometria de l'11 d'abril al 10 de maig de 2006

Dies de pluja: 1 dia de pluja
 Precipitació màxima en un dia: 7,9 litres acumulats el dia 8 de maig
 Pluja acumulada: 7,9 litres